

Ne nyugtalankodj, kérdezz, hallgasd meg!

Ne nyugtalankodjunk?! Ma, amikor körbenézünk a világban, akár a szűkebb környezetünkben, bőven van/lenne okunk a nyugtalanságra. Ott az utolsó vacsora termében is hasonló lehetett a tanítványok szívében. Jézus mégis azt mondja, hogy ne nyugtalankodjanak.

A tanítványok figyelmét a földi dolgok helyett a mennyek felé irányítja. Nem az aggodalmaskodásról szól. Máté a 6. fejezetében arról beszél, hogy a Mennyei Atya „eltart”, ezért se a testünk, az élelem, vagy a ruházat felől ne aggódjunk. Az aggodás nyugtalanság is. Most Jézus mélyebb dolgot tanít: az emberi szív nyugtalanságát annak kellene okoznia, hogy van-e helyem a mennyben! Amikor az ember magának akarja a nyugalmat megszerezni, az nem működik (pl. vagyont gyűjt)! A nyugalom forrása egyedül Isten, a Mennyei Atya lehet. A feltétele a hit, a bizalom. A nyugalom oka nem az, hogy majd halálunkkor Jézussal leszünk. Ő már megszólított, meghallottuk hívását, és válaszoltunk is. Nemcsak Vele leszünk, hanem vele is vagyunk. A földi életünk nyugalma ebből fakad. Vele vagyunk! És persze „helyet készített” egy végleges együttlélhez!

Jézus szeretné erősíteni a tanítványokat, hogy amikor testiekben nem lesz már velük, akkor is tudják, hogy merre tartanak. Szeretné világossá tenni, hogy bármi történik is azon az úton, amelyen már elkezdtek járni, nem szabad visszafordulni, mert célhoz vezet, és „oda érkezik meg”. Szabad ugyan kérdezni, még értetlenkedni is, mint Tamás (három év intenzív tanfolyam után!). „Nem tudjuk hová is kell kilyukadni, hol van az a biztos cél?!” Feltehetjük a kérdést: tényleg van velem egy speciális, csak rám vonatkozó terv? Ha nem tennék fel, akkor csupán egy eszme lenne a jézusi tanítás. Szükségünk van az ő vezetésére, válaszára. Attól válik valaki az Istent keresőből Jézus-követővé, hogy a válaszokat, amiket Isten ad neki, elfogadja. Fontos üzenete a mai szakasznak, hogy az elhangzó kérdéseket Jézus mindenkor megválaszolja. Tárjuk eléje bizalommal a nyugtalanító kérdéseinket.

Tamás választ kapott: „Én vagyok az út, az igazság és élet.” Jézus nem magyarázgat arról, hogy miként kell járni a tanítványként az úton. Olyan útra hívta a tanítványokat, amit azonnal nem értettek. Hív bennünket is, bár lehet, hogy sokszor nem világos az út. Nem arra, hogy körülbelül kövessük, hanem úgy és oda lépünk, amit Ő mutat nekünk. Jézus az Őt kérdezőket tudja vezetni.

Nem az aggodás, nem a nyugtalanság oldja meg a problémáinkat, hanem ha merünk kérdezni, és türelemmel meghallgatjuk a választ!

Horváth Józsi, Tata-Táska